یادداشت

علی مغانی

نقدی به اظهارات چند نماینده مجلس و وعده پیگیری شکایت هواداران

ای کاش دورتر را می‌دیدید!

مواجهه بعضی نمایندگان مجلس با پدیده فوتبال، شگفت‌انگیز است. انگار هرچه به موعد انتخابات مجلس نزدیک‌تر می‌شویم، باید با ابعاد عجیب‌تری از این مواجهه روبه‌رو شویم.

گروهی از نمایندگان به فوتبال از منظری به فوتبال نگاه می‌کنند که فقط می‌شود انگشت حیرت گزید. همین ۶ ماه اخیر را مرور کنیم؛ یک روز تهدید به استیضاح وزیر با این توجیه که چرا گلر تیم استان ما گل مشکوک خورده، یک روز اعتراض به اینکه چرا استقلال و پرسپولیس در دقایق پایانی در جام حذفی پیروز شده‌اند، یک روز امضای دسته جمعی نامه‌ای که فلان مدیر را به پرسپولیس برگردانید و حالا در تازه‌ترین پرده، دو سه نماینده پایتخت وعده داده‌اند شکایت «جمعی از هواداران» از مدیرعامل استقلال را پیگیری می‌کنند.

در اقتصاد فوتبال سالم و استاندارد، هوادار تعریف مشخصی دارد؛ بلیت گرانقیمت، حق پخش بازی‌ها و اقلام هواداری (مثل پیراهن و شال و پرچم) را می‌خرد و از این طریق به اقتصاد باشگاه محبوبش کمک می‌کند اما در فوتبال ایران که هیچ‌کدام از این موارد وجود ندارد، هواداری یک عبارت موهوم است و تماشاگر تلویزیونی هم «هوادار» قلمداد می‌شود. از اینکه چنین مواردی، از نگاه فیفا مصداق روشن دخالت یک نهاد سیاسی در فوتبال است، می‌گذریم. کاری هم به این پرسش اساسی نداریم که صرف عنوان «هواداری» چه حقی برای افراد معترض ایجاد می‌کند که بخواهند از وضعیت نابسامان یک تیم به مجلس شکایتی داشته باشند.

اینکه همزمان با نامه شکایت به مجلس، به طور مداوم شعار «حیا کن، رها کن» روی سکوهای آبی می‌شنویم هم نکته قابل تاملی است اما در مورد این نامه که محتوای آن هم منتشر نشده، کسی نمی‌داند «جمعی از هواداران» که به نمایندگان مجلس شکایت برده‌اند، چند نفرند؟ چه کسی آنها را سازماندهی کرده که نامه اعتراضی امضا کنند؟ دقیقاً از مدیر تیم محبوبشان چه می‌خواهند و چه استدلالی کرده‌اند که چند نماینده را مجاب کرده‌اند بابت وضعیت استقلال از وزیر ورزش توضیح بخواهند.

کسی نمی‌داند دغدغه اصلی چند نماینده تهران از پیگیری شکایت «جمعی از هواداران» استقلال چیست اما برای این «نمایندگان مردم» که برای پیگیری مسائل فوتبال ایران علاقه نشان داده‌اند، پیشنهادهای جامع‌تری هم هست. چرا نمایندگان دلسوز به جای پیگیری اوضاع و احوال یک تیم خاص و نگرانی از عملکرد ضعیف یک مدیر باشگاه، سراغ مسائل مهم‌تری نمی‌روند؟

مهم‌تر از اینکه «جمعی از هواداران» بخواهند چه کسی مدیرعامل استقلال باشد یا نباشد، نگرانی اصلی اقتصاد ورشکسته فوتبال ایران است که هر روز بیشتر از دیروز در مرداب بی‌پولی فرو می‌رود. از ۱۶ تیم لیگ برتر، حداقل ۱۰ تیم غرق در مشکلات مالی عجیب و غریب هستند و این موضوع آنقدر حاد شده که شاید برای اولین بار در تاریخ لیگ برتر، لااقل یک تیم نتواند تا پایان لیگ ادامه دهد.

در شرایط فعلی، هیچ باشگاهی نیست که بتواند دخل و خرج کند چرا که تقریباً تمام منابع به رسمیت شناخته شده درآمدزایی در فوتبال، مسدود شده. فوتبال نه اعانه می‌خواهد و نه صدقه. اگر نمایندگان نگران مجلس بتوانند درآمدهای قانونی و مرسوم فوتبال مثل موضوع مسکوت مانده و فراموش شده «حق پخش تلویزیونی» را حل و فصل کنند و اگر مراحل واگذاری تیم‌های دولتی به بخش خصوصی را تسهیل کنند، دیگر نیازی نیست به شکایت «جمعی از هواداران» رسیدگی کنند.

فوتبال هنوز در ایران پدیده مهم و پرتماشاگری است و اگر از این بندها آزاد شود، به لحاظ اقتصادی می‌تواند روی پای خودش بایستد. شاید بهتر باشد نگرانی‌های گاه و بیگاه فوتبالی نمایندگان هم از موارد جزئی و کم‌اهمیت به مسائل مهم‌تری مثل اقتصاد فوتبال معطوف شود.

امروز در پاییز ۹۸، صرف استفاده از کلیدواژه‌های پرطرفداری مثل «استقلال»، «پرسپولیس»، «تراکتور» و «فوتبال»، محبوبیت ویژه‌ای خلق نمی‌کند. باور کنید!

تهدید تاج برای رؤسای کمیته‌های فدراسیون فوتبال

مصاحبه هماهنگ نشده، برابر با اخراج

فدراسیون فوتبال تحت تأثیر سیاست‌های ریاست فدراسیون، به فضای بسته‌ای تبدیل شده که رویه کلی‌اش با پاسخگویی مدیران و شفافیت در کار، به کلی متفاوت است. هرچند بارها و بارها وعده‌هایی درباره شفافیت مالی فدراسیون فوتبال داده شده و گفته‌اند که به زودی تمام مراودات مالی روی سایت فدراسیون منتشر خواهد شد اما مسئولان فدراسیون خودشان هم می‌دانند که این موضوع در حد همین وعده‌ها باقی خواهد ماند.

حتی از بحث مسائل مالی هم که بگذریم، فدراسیون درباره کوچکترین مسائل هم پاسخگو نیست. امیر علوی به عنوان سخنگو انتخاب شده است که هرگز در مواقع مورد نیاز در دسترس نیست تا توضیحی درباره اتفاقات و ابهامات بدهد. رؤسای کمیته‌ها هم پاسخگویی درباره موارد مختلف را برعهده سخنگویی می‌دانند که در دسترس نیست و معمولاً حاضر به پاسخگویی واضح نمی‌شود.

این فضا، همان چیزی است که مهدی تاج می‌خواهد. او از رؤسای کمیته‌های فدراسیون متبوع خود خواسته که به هیچ عنوان و بدون هماهنگی مصاحبه‌ای نداشته باشند. اینطور که از فدراسیون شنیده می‌شود، توصیه آقای رئیس گاهی حتی رنگ تهدید به خود گرفته و او بعضی از رؤسای کمیته‌ها را حتی تهدید به اخراج هم کرده است.

همین است که هیچ اظهارنظری بدون هماهنگی و خواسته تاج به بیرون از فدراسیون درز نمی‌کند. حالا بگذریم از اینکه خیلی از مسائل مهم حتی از دایره تاج و رفقایش به رؤسای کمیته‌ها هم انتقال پیدا نمی‌کند و تا زمان تحقق نهایی، مسکوت باقی می‌مانند.

سؤال اما این است که آیا روشی که تاج و فدراسیون فوتبال برای دوری از حواشی و پیش بردن خواسته‌های خود در فوتبال پیش گرفته‌اند، روش درستی است؟ پاسخگو نبودن و شفافیت نداشتن در این برهه زمانی در فوتبال ایران یک امتیاز مثبت به حساب می‌آید یا ضعف بزرگ؟

فرار از پاسخگویی و شفافیت، البته معضلی است که فقط به فدراسیون فوتبال محدود نمی‌شود و این روزها گریبان مدیران ورزشی ما را گرفته است. مشکلی که نه تنها نتوانسته به مهار حواشی کمکی کند، که هر روز مشکلات بیشتری را بر سر راه فوتبال و ورزش ایران قرار داده است.

واعظی آشتیانی: فدراسیون فوتبال در شرایط افول است

اعضا درخواست تشکیل مجمع فوق‌العاده بدهند

فدراسیون فوتبال و سیاست سکوت برای کسانی که تاج را می‌شناسند، موضع غریبی نیست. مهدی تاج این موضع کلی را به همه کمیته‌هایش تسری داده و هیچ‌یک از مدیران فدراسیون حاضر به پاسخگویی و شفاف‌سازی نمی‌شوند. شفاف‌سازی مالی حالا تنها وعده‌ای است که هر از گاهی مطرح می‌شود اما محقق نه! امیررضا واعظی‌آشتیانی در شرایط فعلی فدراسیون فوتبال این سیاست را نشانه ضعف مدیران می‌داند و ورود نهادهای نظارتی را ضروری‌تر از همیشه.

آیا شفاف نبودن مسئولان ورزشی و فوتبال، می‌تواند به کمتر شدن حواشی و بهتر شدن عملکرد کمک کند؟

■ برخی از مسئولان با حرف نزدن می‌خواهند، حاشیه‌ها را کاهش دهند. تصورشان این است که نباید زیاد صحبت کرد اما صحبت نکردن خود نشانه عدم شفافیت است و زمینه‌ساز مسائلی می‌شود که بر افکار عمومی تأثیر منفی خواهد داشت. در حالی که همین مدیران اگر مبادرت به شفاف‌سازی کنند، هم جلوی شایعه‌سازی‌ها گرفته می‌شود و هم شفاف‌سازی صورت می‌گیرد و اثر مثبتی خواهد داشت.

این روزها اما هر مسئولی که می‌خواهد وانمود کند کار درستی انجام می‌دهد، سیاست سکوت را در پیش می‌گیرد.

■ اتفاقاً موضوع این است که برخی مسئولان ما در جایگاه خود ننشسته‌اند و به مسائل حوزه مدیریتی‌شان اشراف ندارند. از قوه استدلال منطقی برخوردار نیستند و ضعف خودشان را با سکوت و صحبت نکردن پنهان می‌کنند. چرا؟ چون وقتی دهان کسی باز می‌شود، عیارش هم مشخص می‌شود.

درباره فدراسیون فوتبال مشکل این است که این سیاست به همه کمیته‌ها تسری پیدا کرده و ظاهراً این تهدید برای رؤسا وجود دارد که در صورت مصاحبه اخراج می‌شوند.

■ در صورتی که این موضوع صحت داشته باشد، باید به حال مجمع فدراسیون فوتبال تأسف خورد که چرا از قدرت لازم برخوردار نیست. فدراسیون فوتبال فضای ناکارآمدی و رو به افول را دارد تجربه می‌کند و اعضای مجمع اگر می‌خواهند نشان بدهند که کارآمد هستند، باید درخواست تشکیل مجمع فوق‌العاده بدهند.

البته که به نظر می‌رسد رؤسای کمیته‌ها هم با این موضوع مشکلی ندارند و نسبت به این سیاست اعتراضی نیست.

■ بله همینطور است. ضمن اینکه هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال هم یک هیأت رئیسه فرمالیته است که قدرت لازم را ندارد.

در صورتی که حتی خود اعضای هیأت رئیسه هم می‌توانند به این موضوع ورود کنند. علاوه بر این دستگاه‌های نظارتی این مسئولیت را دارند که به این موضوع ورود کنند. بر اساس مرامنامه فیفا کمیته اخلاق هم باید بتواند در موارد مالی به مسائل فدراسیون فوتبال ورود کند.

این اتفاقات اما نیفتاده است و پاسخگو نبودن ادامه دارد.

■ به‌عنوان مثال شما همین ماجرای بازی ایران - بحرین را ببینید. شاهد چه رفتار نامتعارفی بودیم! چه ضعفی در ارتباطات‌مان داریم که باعث می‌شود چنین توهینی را بپذیریم؟

منظورتان ضعف در برخورداری از کرسی‌های بین‌المللی است؟ اینکه نماینده‌هایی را برای حضور در آزمون نظارت AFC معرفی کرده‌ایم و همه مردود شده‌اند؟

■ وقتی فردی در جایگاهی قرار می‌گیرد که کمترین آگاهی را نسبت به آن دارد، افراد مشابه خودش را هم برای آزمون‌ها و منصب‌های مختلف انتخاب و معرفی می‌کند. اصلاً افراد قوی‌تر با این دسته افراد کار نمی‌کنند. به همین خاطر این مدیران، افراد ضعیف‌تری را انتخاب می‌کنند تا از آنها حرف‌شنوی داشته باشند.

در واقع انتخاب شدن این افراد هم نمی‌تواند در نهایت برای ایران مفید باشد.

■ بله. زمانی می‌توانیم بگوییم نماینده‌های ما در دپارتمان‌های مختلف تأثیرگذار هستند که شخصیت ملی داشته باشند، نه اینکه مدام برای خودشان دست و پا بزنند.

وقتی یک نفر به عضویت کنفدراسیون فوتبال آسیا در می‌آید، نماینده کل آسیاست اما زمانی می‌تواند اثرگذار باشد که در حوزه مورد نظر از حقوق کشورش محکم دفاع کند.

ZOOM

برخی مسئولان ما در جایگاه خود ننشسته‌اند و به مسائل حوزه مدیریتی‌شان اشراف ندارند. از قوه استدلال منطقی برخوردار نیستند و ضعف خودشان را با سکوت و صحبت نکردن پنهان می‌کنند. چرا؟ چون وقتی دهان کسی باز می‌شود، عیارش هم مشخص می‌شود.

افراد متخصص معرفی نمی‌شوند

ضربه‌ای که فوتبال ایران در کنفدراسیون فوتبال آسیا خورده است

ایمان فرزین

مدیر اجرایی فدراسیون بین‌المللی بسکتبال در ایران

در حالی که اعراب و همینطور شرقی‌ها، جایگاه‌های مختلف را در کنفدراسیون فوتبال آسیا AFC اشغال کرده‌اند، فدراسیون فوتبال کشورمان با چوب ناکارآمدی، بی‌کفایتی و تنگ نظری برخی از مسئولانش، فرصت حضور نیروهای فرهیخته، توانمند و صالح در مجامع بین‌المللی را از آنها سلب کرده است. کنفدراسیون فوتبال آسیا همه ساله از کلیه فدراسیون‌های عضو می‌خواهد افرادی را جهت شرکت در آزمون نظارت (Match Commissioner) و افسران رسانه‌ای (Media Officer) معرفی کنند که متأسفانه افرادی در سال‌های اخیر از سوی فدراسیون فوتبال ما به ای اف سی معرفی شده‌اند که در میان آنها، نام‌های ناآشنایی دیده می‌شود که کمترین تجربه و تخصصی در امر برگزاری مسابقات نداشته، بعضاً تسلط کافی به زبان انگلیسی نداشته و کاملاً واضح است که روابط و سفارشات - و نه ضوابط - در انتخاب و معرفی عده‌ای از ایشان نقش داشته است.

نکته تأسف‌بار اینجاست که از میان کلیه نفرات معرفی شده به ای اف اسی، همگی در آزمون نظارت سال ۲۰۲۰ مردود شده‌اند!

ناراحت‌کننده‌تر اینجاست کشورهایی که در فوتبال آسیا محلی از اعراب ندارند (مالدیو، نپال، بوتان، سریلانکا و ...) تعداد ناظران بیشتری در ای‌اف‌سی دارند و درحال حاضر، حامد مؤمنی تنها ناظر ایرانی مسابقات است.

امید است مسئولان ذی‌ربط در وزارت ورزش، فراکسیون ورزش و جوانان مجلس شورای اسلامی و دیگر دستگاه‌های نظارتی، فرآیند انتخاب و معرفی افراد جهت فعالیت در کرسی‌های بین‌المللی را از فدراسیون فوتبال استعلام گرفته و فدراسیون محترم ملاک و معیارهای مورد نظر روابط بین‌الملل در چگونگی انجام این امور را به جهت تنویر افکار عمومی، اطلاع رسانی کنند.

در غیر این صورت و با ادامه روند فعلی و همچنین با توجه به نفوذ اعراب در ای اف سی، ایران در آینده نیز بازنده دعاوی بین‌المللی خواهد بود.

باشگاه مدیران

جلسه واگذاری استقلال و پرسپولیس برگزار شد

انتخاب کارگزار بورس مطمئن برای روند واگذاری

ادامه جلسات واگذاری دو باشگاه استقلال و پرسپولیس با حضور داورزنی و تقی‌زاده، معاونان وزیر ورزش و مدیران عامل استقلال و پرسپولیس برگزار شد. جلسه‌ای که به انتخاب کارگزار بورس برای تسریع در روند خصوصی‌سازی سرخابی‌ها انجامید.

داورزنی معاون وزیر ورزش و جوانان می‌گوید: «انتخاب یک شرکت کارگزاری مناسب با خدمات خوب و کارکنان خبره، از عوامل مهمی است که باید برای اطمینان خاطر و سرعت گرفتن کار مورد نظر باشد.»

بعد از این نشست جمشید تقی‌زاده، مسئول پیگیری واگذاری باشگاه‌های پرسپولیس و استقلال، درباره روند واگذاری این دو باشگاه می‌گوید: «در دو ماه گذشته هشت جلسه منظم و مستمر با حضور مدیران عامل پرسپولیس و استقلال تهران و مدیران سازمان بورس و فرابورس و همینطور سازمان خصوصی‌سازی برگزار کرده‌ایم.»

تقی‌زاده درباره مبنای واگذاری دو باشگاه می‌گوید: «روش‌های مختلفی به بحث گذاشته شده است و توسط کارشناسان دو سازمان بورس و اوراق بهادار و خصوصی‌سازی دنبال می‌شود، ولی برند دو باشگاه پرسپولیس و استقلال تهران مبنای اصلی واگذاری خواهد بود و خوشبختانه شفافیت مالی، حسابرسی قانونی و سامان یافتن وضعیت مالیاتی دو باشگاه وضعیت خوبی را برای واگذاری ایجاد کرده و هم‌اکنون صورت‌های مالی سال‌های ۹۵، ۹۶ و ۹۷ پرسپولیس و استقلال تهران به سازمان فرابورس فرستاده شده است.»

معاون وزیر ورزش و جوانان تأکید می‌کند: «همانطور که آقای سلطانی‌فر از مدیرعامل و هیأت مدیره دو باشگاه پرسپولیس و استقلال تهران خواست نسبت به تسریع روند واگذاری و خصوصی شدن دو باشگاه اهتمام بیشتری داشته باشند، ما هم با کمک مدیران و کارشناسان سازمان بورس و سازمان خصوصی‌سازی درصدد هستیم هر چه سریع‌تر روند خصوصی‌سازی دو باشگاه انجام گیرد.»

اعتراضی که واکنش سازمان لیگ را برانگیخت

خلأ یکپارچگی در بلیت‌فروشی لیگ برتر

دربی اصفهان شروع زمزمه‌هایی بود که درباره بلیت‌فروشی حضوری در شهرستان‌ها به راه افتاد. هرچند باشگاه ذوب‌آهن به عنوان میزبان این مسابقه بلیت‌فروشی حضوری را تکذیب کرد اما برخی گزارش‌ها خبر از این می‌داد که امکان خرید بلیت حضوری برای این بازی برای حاضران فراهم بوده است. حالا در آستانه بازی تراکتورسازی مقابل استقلال، باز هم زمزمه‌هایی درباره فروش حضوری بلیت بازی برای تماشاگرانی مطرح شده است که از روستاهای اطراف برای تماشای بازی تراکتورسازی می‌آیند و امکان خرید اینترنتی بلیت را ندارند. این موضوع اما با اعتراض‌هایی مواجه شده و سازمان لیگ را وادار به واکنش کرده است. خواسته معترضان هم مشخص است و آن چیزی نیست جز موضع یکپارچه سازمان لیگ درباره نحوه فروش بلیت‌ها. اگر قرار است تمهیداتی در نظر گرفته شود تا تماشاگران مقابل در ورزشگاه بتوانند با کمک شخص دیگری بلیت مورد نظر خود را خریداری کنند، این امکان باید مقابل سایر ورزشگاه‌ها هم فراهم شود. سازمان لیگ با انتشار مطلبی روی سایت رسمی خود به این موضوع این‌طور واکنش نشان داده است: «بلیت‌فروشی تمامی دیدارهای نوزدهمین دوره مسابقات فوتبال لیگ برتر باشگاه‌های کشور به صورت الکترونیکی انجام می‌شود و بلیت کاغذی در هیچ‌کدام از مسابقات فروخته نخواهد شد. بلیت‌فروشی الکترونیکی از ابتدای این فصل در تمام مسابقات انجام گرفته است که اشکالات جزئی این طرح روز به روز در حال کاهش است و شاهد شرایط مطلوبی در فروش بلیت الکترونیکی در ورزشگاه‌های سراسر کشور هستیم. هواداران فوتبال در سراسر کشور نیز برای تهیه بلیت مسابقات لیگ برتر به سامانه‌های معتبر بلیت‌فروشی الکترونیک مراجعه کنند.»

ایران با ۴۰ تیمی شدن لیگ قهرمانان آسیا چند نماینده خواهد داشت؟

کنفدراسیون فوتبال آسیا اعلام کرده که در جلسه کمیته اجرایی مقرر شد لیگ قهرمانان آسیا از سال ۲۰۲۱ با ۴۰ تیم برگزار خواهد شد. پیش از این مسابقات با ۳۲ تیم برگزار می‌شد. در فرمت جدید قرار است ۳ گروه ۴ تیمی به منطقه غرب و شرق آسیا اضافه شود. نشریه «الرایه» قطر درباره سهمیه‌بندی لیگ قهرمانان آسیا در فرمت جدید توضیح می‌دهد: «در فرمت جدید با وجود اضافه شدن ۸ تیم به مسابقات در قالب ۲ گروه در منطقه غرب و شرق سهمیه‌بندی‌ها برای ۶ فدراسیون برتر قاره آسیا به شکل سابق می‌ماند.» بدین ترتیب این ۴۰ تیمی شدن لیگ قهرمانان آسیا برای سهمیه ایران نیز تاثیری نمی‌گذارد و مثل گذشته سهمیه ایران ۳+۱ می‌ماند. ایران اکنون در رده‌بندی AFC دومین تیم برتر قاره آسیا بعد از قطر است. دو گروه ۴ تیمی که به این مسابقات اضافه می‌شوند از فدراسیون‌های رده پایین در منطقه غرب و شرق خواهند بود و سهمیه آنها اضافه خواهد شد.

تیم‌های نفتی در سراشیبی نابودی

نه قانون اصلاح می‌شود، نه مشتری دارند

۲۴ شهریور ماه بود که بیژن زنگنه، وزیر نفت هرگونه کمک به تیم‌های تابعه صنعت نفت را ممنوع اعلام کرد. پیرو همین تصمیم بود که وزیر نفت دستور داد مدیریت و مالکیت تیم‌های فوتبال نفت مسجدسلیمان، صنعت نفت آبادان و پارس جنوبی جم تا تاریخ ۱/ ۹/ ۱۳۹۸ در چارچوب ضوابط و مقررات ذی‌ربط تعیین تکلیف شوند.

اعلام این دستور قبل از هرچیزی، سرنوشتی چون سرنوشت نفت تهران را در انتظار سه تیم نفتی دیگر می‌دانست. با این حال اما مسئولان فوتبال و ورزش، این موضوع را چندان جدی نگرفتند تا حداقل پیش از شروع لیگ، فکری به حال این سه تیم بلاتکلیف کنند! مدیریت باشگاه‌ها هم که بدتر از فدراسیون فوتبال، ماندند تا سرنوشت تکلیفشان را مشخص کند.

حالا لیگ شروع شده، چند هفته‌ای از آن گذشته، موعد واگذاری مالکیت سه تیم براساس اعلام اولیه وزیر نفت هم سرآمده و معلوم نیست که سه تیم صنعت نفت آبادان، نفت مسجد سلیمان و پارس جنوبی جم قرار است چطور لیگ را به پایان ببرند.

اوضاع مالی برای پارس جنوبی به اندازه‌ای وخیم شده است که تصمیم به کناره‌گیری از لیگ گرفته‌اند و مسئولان فدراسیون فوتبال با این تهدید، تازه متوجه اوضاع نابسامانی شده‌اند که انتظار لیگ را می‌کشد.

هیچ یک از مسئولان ورزش و فوتبال درباره راه برون رفت از این بحران تصمیم یا راهکاری ندارند. همانطور که پیش از این برای تیمی چون نفت تهران نداشتند و تنها نظاره‌گر نابودی‌اش بودند. حالا هم در بهترین حالت ممکن منتظر می‌شوند تا این سه تیم نفتی هم با هر سختی، لیگ را به پایان ببرند و خودشان تصمیم بگیرند که بمانند یا نه.

سعید فتاحی، مسئول برگزاری بازی‌های لیگ، معتقد است قانونی که مانع از کمک وزارت نفت به این تیم‌ها می‌شود قابل اصلاح است. او در این رابطه توضیح می‌دهد: «نمایندگان محترم مجلس و وزارت نفت باید به این مسأله ورود کنند هرچند که به هر حال یک قانونی مصوب شده که البته اصلاح آن خیلی سخت نیست و می‌شود برخی از شهرها را مستثنی کرد. در شهر جم و حتی آبادان دلخوشی مردم همین فوتبال است. در مسجدسلیمان هم شرایط به همین گونه است و تنها دلخوشی مردم فوتبال است که آن را پیگیری می‌کنند. در این شهرها پالایشگاه‌های نفت و گاز وجود دارند که آلودگی‌های سمی زیادی دارند و دلخوشی مردم به همین فوتبال است.»

فتاحی این موضوع را مستلزم بررسی در جلسه هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال می‌داند: «در این خصوص پیش‌بینی‌های لازم صورت گرفته و در هیأت رئیسه سازمان لیگ این مسأله بررسی می‌شود اما امیدوارم که این اتفاق رخ ندهد.»

در ابتدای فصل وزیر ورزش و جوانان با ارسال نامه‌هایی از وزیر نفت خواسته تا این مسأله را پیگیری کند اما مشکل اینجاست که نه اراده‌ای برای اصلاح قانون وجود دارد و نه خریداری برای تیم‌های نفتی هست که خواسته وزیر نفت را تحقق بخشد. این دو مورد باعث ادامه بلاتکلیفی تیم‌ها می‌شود و آسیبی که این بلاتکلیفی می‌تواند به لیگ فوتبال بزند، هر روز گسترده‌تر خواهد شد.

فوتسال

آشفته بازار فوتسال در روزهای بی‌پولی فدراسیون

میزبانی‌های آسیایی بازیکنان فراری

مسابقات مقدماتی فوتسال جام ملت‌های آسیا هفته گذشته به میزبانی ارومیه برگزار شد. کمیته فوتسال تمام تلاش خود را به کار گرفت تا بتواند با جلب توجه AFC، سومین میزبانی متوالی را در فوتسال قاره آسیا به دست بیاورد.

ایران در سال ۱۳۹۸ دو میزبانی در فوتسال داشت. نخستین میزبانی به برگزاری مسابقات قهرمانی فوتسال زیر ۲۰ سال آسیا در شهر تبریز مربوط می‌شد که با قهرمانی تیم ژاپن و نایب قهرمانی افغانستان به پایان رسید. تیم ایران هم سوم شد. دومین میزبانی هم مربوط می‌شد به مسابقاتی که هفته گذشته در ارومیه برگزار شد.

دوره بعدی جام باشگاه‌های فوتسال آسیا مردادماه ۱۳۹۹ برگزار می‌شود و کنفدراسیون فوتبال آسیا از همین حالا در حال تدارک این مسابقات و انتخاب میزبان این بازی‌ها است.

در صورت اعلام آمادگی ایران، نمایندگان کنفدراسیون فوتبال آسیا به کشورمان سفر می‌کنند تا امکانات این میزبانی را ارزیابی کنند.

ایران با این میزبانی‌ها توانسته بار دیگر خود را به‌عنوان یکی از قدرت‌های فوتسال معرفی کند اما آنچه در سطح ملی از فوتسال ایران دیده می‌شود با واقعیت فوتسال ما متفاوت است. مشکلات مالی فوتسال ایران به اندازه‌ای شدت گرفته که بازیکنان فوتسال ایران برای فرار از این مشکلات و داشتن امکانات بهتر به عضویت تیم‌های ملی فوتسال کشورهای دیگر در می‌آیند.

آخرین نمونه از این اتفاق درباره ۴ بازیکن ایرانی رخ داد که در لیگ جمهوری آذربایجان توپ می‌زنند و تابعیت این کشور را گرفته‌اند تا بتوانند به تیم ملی آذربایجان بپیوندند.

در سال‌های اخیر شمار بازیکنانی که به تیم‌های لیگ این کشور رفتند از تعداد انگشتان دو دست تجاوز کرده اما با این حال حضور چهار بازیکن ایرانی در تیم ملی فوتسال این کشور عجیب بود. وحید شفیعی بازیکن سابق تیم ملی ایران و تیم‌های دبیری تبریز و سن‌ایچ ساوه، امیر شجاعی بازیکن تیم اهوری بهبهان، اسحاق سورغالی بازیکن تیم ارژن شیراز و هادی احمدی بازیکن تیم فرش‌آرا چهار بازیکنی هستند که در ترکیب تیم ملی آذربایجان در این دو بازی حضور داشتند.

این اتفاق البته قابل پیش‌بینی بود. با کاهش درآمد بازیکنان فوتسال، عدم حضور اسپانسرها و پایین آمدن رقم قراردادها در کنار افزایش نرخ ارز، بازیکنانی که در ایران درآمد آنچنانی نداشتند به کشورهای همسایه رفته و در پی آن برخی از آنها تابعیت کشورهای دیگر را پذیرفتند. سؤالی که باید از کمیته فوتسال پرسید اما این است که تا چه زمانی قرار است مقابل این اتفاقات سکوت شود؟

گلایه‌های رئیس کمیته فوتسال از صدا و سیما:

یک روز قبل از شروع بازی‌ها گفتند پخش نمی‌کنیم

حالا که میزبانی ارومیه در رقابت‌های مقدماتی فوتسال جام ملت‌های آسیا به پایان رسیده به همراه داود پرهیزکار، رئیس کمیته فوتسال نگاهی داریم به آنچه در ارومیه گذشته است. یک میزبانی که بزرگترین نقطه تاریکش عدم پخش زنده رقابت‌هاست.

پرهیزکار شرایط میزبانی را اینطور ارزیابی می‌کند: «میزبانی ارومیه در سطح بین‌المللی بود. حتی ناظران کنفدراسیون فوتبال آسیا هم تصور نمی‌کردند اینطور میزبانی کنیم. تمام تیم‌ها هنگام خروج از ارومیه از شرایط راضی بودند.»

تنها گلایه‌های جدی او اما مربوط می‌شود به عدم پخش زنده این مسابقات از شبکه سه و شبکه ورزش که پرهیزکار درباره‌اش می‌گوید: « تنها حلقه گمشده این مسابقات صدا و سیما بود. وقتی بازیکنی بداند که مسابقه‌اش به صورت زنده از تلویزیون پخش می‌شود خیلی در عملکردش تأثیر دارد. اینکه یک شبکه برای رویدادهای ورزشی ساخته شود اما علاقه‌ای به پخش فوتسال نشان ندهد، دلسرد کننده است. دو ماه و نیم پیش از شروع بازی‌ها مکاتبه‌ای با صدا و سیما داشتیم و قول دادند که کنداکتور خود را بررسی کنند. شبکه ورزش اعلام کرد که این مسابقات را پخش می‌کند ولی یک روز قبل از شروع دیدار ایران به ما گفتند که مسابقات کشتی را پخش می‌کنیم و برای بازی دوم هم اعلام شد می‌خواهند لیگ برتر فوتبال را روی آنتن ببرند. در حالی که ساعت برگزاری بازی‌ها هم دست خودمان بود و ما این ساعت‌ها را با صدا و سیما چک کرده بودیم.» گفته می‌شد میزبانی ایران در تورنمنت قهرمانی جوانان آسیا نزدیک به ۶ میلیارد تومان برای فدراسیون آورده داشت. AFC برای میزبانی در ارومیه و مرحله مقدماتی جام ملت‌ها چه مقدار پول به ایران پرداخت کرد؟ پرهیزکار در پاسخ به این سؤال تأکید می‌کند: «مسابقات جوانان، مرحله نهایی قهرمانی آسیا بود و مبلغی که به مسابقات در این مرحله تعلق می‌گیرد، قاعدتاً بیشتر است. AFC برای برگزاری مرحله مقدماتی جام ملت‌ها حدود ۱۲۰ هزار دلار به ایران پرداخت کرد ولی اینکه چقدر از این مبلغ باقی مانده است را خبر ندارم. ما دو هتل در ارومیه گرفته بودیم و باید ابتدا تسویه حساب‌ها انجام شود. ولی فکر نمی‌کنم مبلغ چشمگیری همانند تورنمنت جوانان به جا بماند.»